

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausijulkaisu
Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Toimittaja: YRJÖ HALONEN.

Vakituisia avustajia: Santeri Nuorteva, F. J. Syrjälä, Moses Hahl,
A. B. Mäkelä ym.

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Hetki lähenee

Kbf. J. Makjev. — Suom. S. N.

Hetki lähenee... eikä kukaan voi pysähyttää ajan kelloa, ei kukaan voi pysähyttää sen hetken lähenemistä, jolloin jyristen alkaa kuohua kansojen valtava meri, kuohua ei isänmaallisuuskiihkosta vaan sillä mahtavalla jyrinällä, jonka aikaansaa suuttumuksen valtava myrsky. Luonnonvoimien vastustamattomalla voimalla herää viha hallitsevia valtoja vastaan, jotka ovat syösseet Europan kansat mielettömään, veriseen temmellykseen.

Ei voi Wilhelmin ja hänen kenraaliensa rautainen voima, ei Nikolain itsevaltiainen valta, ei Frans Josephin viekkaus, ei mikään, ei mikään voima maailmassa voi pysähyttää kansan nousevan vihan hyökyaaltoa, joka hukuttaa allensa kuoleman virsiä veisaavan "isänmaallisuuden".

Eivät voi ranskalaisten kuuluisat tykit, eivät saksalaisten myrkykaasut ja piikkilankaverkot sulkea tietä suurelta kärsivältä kansalta.

Hetki lähenee.... Se nousee, tuo harmaa, rääsyyhin puettu, run-

nettu, revitty, mutta kestävyysdään voittamaton kansa. Se nousee vaatién tiliä, se nousee kysyen: **Minkätähden?!**

MINKÄTÄHDEN!

Minkätähden olette pakottaneet meidät vuodattamaan vertamme kauheassa sodassa? Senkötähden, että olemme ikuisesti nähneet nälkää ja olleet nöyriä kuin lampaat. Senkö tähden, että jokaisena aamuna olemme auringon kanssa heränneet ja juosseet pimeisiin tehtaisiimme ja synkkiin kaivantoihittiimme, joissa kaiken yksitoikkoi-sen synkän elämämme aikana olemme känsäisillä kourillamme takoneet teille kultaa. Senkö vuoksi, että sana "onni" on ollut meille tuntematon, senkö vuoksi että olemme antaneet elämämme kulkea ohitsemme saamatta mitään sen runsaista anneista, senkö vuoksi, että kevät ei koskaan hymyillyt meille aurinkoista hymyilyä, senkö vuoksi että tehtaisiimme ei ole tunkeutunut auringon sädettä eikä kukkien tuoksua, senkö vuoksi että ainoana näköalana elämässämme on ol-

lut savun peittämä taivaanranta ja likaiset syrjäkaupungin kadut.

Minkä tähden te meille teitte sen?

Minkätähden pitää meidän vuodattaa verta teidän sodassanne? Senkö vuoksi vain, että pääoma on kasvanut itsensä yläpuolelle ja hakee uusia kölkuteitä maapallon avarilla mailla, senkö vuoksi, että mielettömässä kilpailussa sillä ei ole mahdollisuutta päästä eteenpäin muulla tavoin kuin kulkeamalla kansojen ruumitten yli vielä koskemattomiin maihin. Mutta eihän enää ole sellaisia kolkkia, joiden kansat eivät huokaisi kapitalistisen koneen raskaitten pyörien alla.

Minkätähden te tapatte meitä?!

Hetki lähenee... Pääoma on kasvanut itsensä yläpuolelle ja sen rakentama rakennus sortuu oman painonsa alle. Eivät voi Wilhelmit eikä Nikolait, eivät tasavaltalaiset hallitukset eikä "sosialistiset" ministeristöt viivyttää hävityksen hetken tuloa.

Hetki lähenee... Kamala hetki lähenee, — kamala hetki ja vapauttava hetki. Sen lähestyvä jyrinä yhä useammin kuuluu valppaaseen korvaan, jota ei ole tehnyt kuurossi kansalliskiihkon mielipuoლისუდენ höyry.

Hetki lähenee... Sen lähestymisen jyrinä kuuluu voimakaimmin siellä, missä enin määrä sodan tuottamia kärsimyksiä on tullut kansojen osaksi. Saksa, Itävalta ja Venäjä kilpailevat tässä suhteessa. Mutta voimakaimmin tämä ääni kuuluu sitenkin Saksasta.

Ei ole Saksan kansa maksanut halpaa hintaa voitoistaan ja se saksalainen sotamies, joka, — kuten sanomalehdet kertoivat, —

loma-ajakseen ei uskaltanut mennä kotiin, missä naapurit kysyvät kaatuneitten poikiensa kohtaloa, vaan sen sijaan vietti loma-aikansa läntisellä rintamalla, — tämä sotamies voisi kertoa monta täriseyttävää asiaa.

Näinä päivinä julkaisi Sveitsin sosialistinen sanomalehti "Volksrecht" eräitten itävaltalaisten sosialistien manifestin, jota sallaa levitetään maassa. Sinä sanotaan seuraavasti:

"Totuus on murhattu Itävallassa, totuutta ei enää ole olemassa. Itävallassa ei ole koskaan ollut vapautta, mutta se kiristys, jonka alaiseksi me olemme joutuneet sodan aikana, on kauhea. Ei ole enää oikeutta, ei perustuslakeja ja pyövelit riehuvat rajattomasti.

"Me emme enää halua puhua pitkästä sarjasta kuolemantuomioita, joita saivat osakseen kapitalistiset tehokiläiset, mutta meidän täytyy panna merkille, että nykyään julistetaan kuolemantuomioita jo pelkästä sosialististen aatteitten levittämisestä. Toverimme Lapreche on hirtetty rauhaa vaativan kiertokirjeen julkaisemisesta. Tällä tavalla menettelee hallituksemme, joka muka taistelee venäläistä barbarismia vastaan.

"Me vetoamme kansainväliseen työläisten järjestöön, että se pelastaisi meidät tästä kamalasta tilanteesta. Itävallan alamaaisista on tehty orjia. Heitä pakotetaan näyttämään innotuneen osaa. Tehokiläisiä, italialaisia, slaavilaisia pakotetaan osottamaan "isänmaallisia" tunteita.

"Ministereistä alkaen ja päätäten alimpaan poliisivirkailijaan meidän hallitusherramme ovat sydämettämiä roistoja. Hallitus

pakottaa kansaa toimeenpanemaan "isänmaallisia" mielenosoituksia, antamaan rahaa sotalainoihin, heiluttamaan keisarivallan musta-keltaista lippua.

"Hallitus on julistanut sodan muka Puolan vapauttamiseksi ja se tahtoo lyödä Puolan Habsburgin huoneen orjuusikeen alle. Me emme tahdo voittoa Itävallalle, me tahdomme sen tappiota.

"Itävallan kansa ei voi elää kukistamatta keisarikuntaa ja perustamatta kansanvaltaista hallitusmuotoa.

"Häpeällinen teko, — Serbialle lähetetty ultimaatum —, ei olisi koskaan tapahtunut, jos Itävallassa olisi ollut todellinen kansan eduskunta.

"Oi, jospa hallitus uskaltaisi kysyä kansalta, mitä se ajattelee sodasta, ja jospa kansalla olisi tilaisuus sanoa se!

"Me alamme taistellun kansanvaltaisen tasavallan hyväksi. Me emme tahdo sotaa, me tahdomme vallankumousta ja sodan jälkeen me tulemme seuraamaan Ranskan kansan esimerkkiä, joka sata vuotta sitten teki vallankumouksen."

— — — — —

Hetki lähenee ... Tällaisia sanoja ei kirjoiteta musteella teoreetikkojen kirjoituspöytien ääressä. Ne kirjoitetaan kellarikerroksissa raadellun kansan sydänverellä. On täytynyt itse kestää sodan kauhujä ja kärsimyksiä, on täytynyt itse nähdä kaikkea sitä sortoa ja väkivaltaa, joka sotaan liittyy, voidakseen kirjoittaa tällaisen manifestin keskellä riehuvaa sotaa ja sota-oikeuksien uhkaamana. Se on epätoivon ja samalla palavan toi-

von hätähuuto, se on kutsu sotaan sotaa vastaan, itsevaltiutta ja pääomaa vastaan, jotka sodan syyttivät.

Hetki lähenee... Soaistu kansa alkaa jälleen nähdä ja ymmärtää sen, jota se sodan alussa ei voinut nähdä eikä ymmärtää. Paljastuu valheen ja petoksen kiulu. Totuus, alaston totuus nousee korkealle ja huutaa maailman kaikkiiin ääriin vapauttavan sanansa. Se osoittaa syylliset, laskee ruumiitten määrän, osoittaa poltetut kaupungit ja kylät, raiskatut naiset ja näkään nääntyneet lapset, se mittaa vuodatetun veren. Se tekee kamalan yhteenlaskun ja tämän laskun se antaa harmaalle, ryy-syihin puetulle, raadellulle, rikki-revitylle, mutta sanomattoman kestäväälle ja vapautuneessa vihlassaan kamalan väkevälle kansalle.

Lähenee hetki...

Ottakaa tämä lasku ja maksakaa rehellisesti viimeistä ropoa myöten jokaisesta vuodatetusta verenpisarasta, jokaisesta tulipalosta, raiskatusta kunniaista, lasten ja naisten itkusta, vanhuksien huokauksista. Te tiedätte kutka on velallisia ja missä he ovat. Maksakaa heille! Kiirehtikää... Heidän veripitonsa lähenee loppuun ja he voivat mennä pois maksamatta laskuaan...

Hetki lähenee... Kiirehtikää! Repikää pois heidän otsaltaan juhla-seppeleet, kaatakaa heidän juhlapöytänsä, repikää alas heidän lippunsa ja nostakaa sen tilalle oma lippumme, heleän punainen kuin vuodatettu veri, kirkkaan kuin aurinko, vallankumouksen lipun, veljeyden lipun, maailman kansojen onnen lipun!

